

Abstrakt

Nekalosoutěžní registrace a užívání doménových jmen

Tato práce se zaměřuje na aplikaci českého práva proti nekalé soutěži na nekalé praktiky spojené s registrací a užíváním doménových jmen, zejména na nekalé praktiky cybersquattingu. Cílem práce je zodpovězení otázek, zda národní právní úprava poskytuje účinný nástroj postihu těchto nekalých praktik.

K řešení zvoleného problému bylo nutné v první kapitole práce popsat, převážně deskriptivní metodou, nezbytný technický základ problematiky doménových jmen a jejich registrace, v druhé kapitole vymežit právní povahu doménového jména a práv k němu s ohledem na rekonstrukci občanského práva, v třetí kapitole pak převážně deskriptivní metodou rozebrat právní základ evropského práva proti nekalé soutěži, způsob úpravy a jeho vliv na národní úpravu nekalé soutěže. Čtvrtá kapitola obsahuje rozbor generální klauzule nekalé soutěže a analýzu, zda je soudy správně interpretována a aplikována na nekalé praktiky cybersquattingu, zejména zda soudy správně interpretují institut normativního průměrného spotřebitele, který se stal zásadním kritériem pro posuzování nekalých praktik. Zde práce podrobně rozebírá vliv změny v přístupu k informacím ze strany uživatelů v síti Internet na koncept průměrného spotřebitele. Touto zásadní změnou je posun od uživatelů zadávajících přesné znění doménového jména k uživatelům zadávajícím distinktivní část doménového jména jako klíčového slova do vyhledávacího pole. Pátá kapitola obsahuje typologii cybersquattingových metod. V šesté kapitole jsou analyzovány prostředky ochrany před nekalou soutěží se snahou nalézt v rámci těchto nároků možnost úspěšného uplatnění nároku na převod doménového jména. Práce též srovnává uplatňování nároků z titulu nekalé soutěže v rámci soudního řízení a v rámci alternativního řešení sporů.

Hlavním zjištěním práce je, že právní úprava postihující nekalou soutěž je nadčasová a technologicky neutrální a umožňuje postihovat nekalé praktiky, zejména cybersquatting. Z rozboru judikaturní praxe však vyplývá, že její správná interpretace a aplikace činí soudům nezdárně problémy. Ty jsou způsobeny dílem nesprávnou aplikací normativního pojetí průměrného spotřebitele, v důsledku nereflektování změny v zpřístupňování informací v síti Internet, a dílem zužujícího výkladu odstraňovacího nároku. Práce nabízí analýzu teoretických východisek pro úspěšné uplatnění nároku na převedení doménového jména z titulu nekalé soutěže soudní cestou v případě nekalých praktik cybersquattingu. Za východiska považuje autor práce uplatňování nároku na převod doménového jména v rámci odstraňovacího nároku a odvázně i v rámci nároku na vydání bezdůvodného obohacení. Na základě porovnání

rozhodovací praxe soudů, expertů v rámci alternativního řešení sporů a statistiky nápadu podání u doménových sporů pod ccTLD .cz lze učinit závěr, že v ochraně před cybersquattingem soudní ochrana selhává, a jediným efektivním prostředkem postihu nekalých praktik cybersquattingu je alternativní řešení sporů dle pravidel ADR pro ccTLD .cz, jehož inspiračním zdrojem jsou pravidla UDRP tvořená ICANN.

Klíčová slova: nekalá soutěž, doménová jména, cybersquatting